

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACTIUNEA ȘI ADMINISTRATIUNEA:
BRAȘOVŪ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA” IESE ÎN FIECARE ZI.

Pe unu an 12 flor., pe șese luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.

România și strălăutate:

Pe unu 40 fr., pe șese luni 20 fr., pe trei luni 10 franci.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

Oseriș garmond 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicar

Scrierile nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrămit.

Nr. 57.

Luni, Marți 10 (22) Martie.

1886.

Brașovū 9 Martie 1886.

În cercurile politice și parlamentare din Pesta și din Viena se ventilă mult în momentele de față discuția încheierii convenției comerciale cu România. Deputații maghiari ardeleni din dietă au hotărât, precum ni se telegrafiază, să interpeleze pe guvernul asupra stadiului în care se află negocierile.

Limbajul, de care se folosesc cei din Pesta este în cazul de față deosebit de acela ce-lu poartă presa din Viena. Pre când „Pester Lloyd” însuși în mod tendențios României, că mai mult motive politice ar conduce-o în lupta ei economică cu Austro-Ungaria, organele vieneze declară pe față, că plângerile României în contra Austro-Ungariei sunt îndreptățite din punct de vedere economic.

Acastă împrejurare supără mult pe cei din Pesta, cari, ca de obicei, urcându-se pe calul de bătaie amenință cu represalii, cu energice intervențiuni și așa mai departe.

Au dreptate Ungurii de a se simți atinși de limbajul foilor austrieci și de imputările ascunse ce le adresă guvernului unguresc, ér nu celui din Bucuresci. Dacă e vorba de apărarea industriei noastre de aici, mai alesu a celei ardelenesci, atunci guvernul unguresc merită o dojenire mult mai aspră pentru sistemul său nebunesc de prohibițiune, prin care a adus la sapă de lemn industria ardelenă cu totă convențiunea favorabilă ce o avem de deca ani cu România, merită, dicem, o muștrare mult mai aspră decât aceea, ce o face „Neue Freie Presse” guvernului austriac, din cauza protecționismului său agrar.

„Coresp. politică” află din Bucuresci că este speranță, că negocierile României cu Austro-Ungaria se voru pute începe în curându pe baza tarifului român revizuit. Se speră mai departe, că negocierile voru avé un bun rezultat, decât Austro-Ungaria va face concesii importului de vite române. În fine se crede, că negocierile se voru face în Bucuresci.

În fața viitorilor negocieri este de interesu a cunoște și părerile foilor din Viena. Eță ce scrie „N. Fr. Presse” de Sâmbătă într’un articol de fond:

„Nu este nicicum în contra interesului austriac, decât vomu da expresiune faptului veditu, că monarchia noastră pune cel mai mare preț pe înoirea convențiunei comerciale cu România. Dér și România trebuie să dorască a sta în relațiun convenționale cu Austria și acesta rezultă chiar din datele listelor comerciale. După aceste date importul României în Austria în anul 1884 n’a fostu mai micu de 33.4 milioane florini, pre când în adevăr esportul austriac în România a fostu și mai însemnatu și s’a urcatu la 45.4 milioane florini. Prețul importului român în Austria numai în materii brute a fostu nu mai puțin de 31.3 milioane florini, din cari 22.3 milioane florini pe grâne, 2.3 milioane florini pe vite și 3.7 milioane florini pe lână. Față cu aceste cifre pôte omul să judece importanța ce-o posedă teritorul comercial austriac pentru România tocmai într’un timp, când vândarea de materii brute în cele mai multe state ale Europei este împreunată cu greutatea așa de enorme. Cu tôte acestea s’a născutu în România o viuă agitațiune în contra înoierii tractatului cu Austria și nu se pôte nega, că politica comercială a monarchiei noastre e vinovată în parte că s’a produsu acastă mișcare în România. Românii sunt cu dreptu îngrijați, că Austria nu le va acorda în noua convențiă favorul pentru importul de grâne, ce s’a stipulat în convențiă esistentă. Deputații din Galiția au și începutu să împingă guvernul în acastă direcțiune; s’a și făcutu în parlamentu o interpelațiă și e în-

trebare, decât ministeriul austriac va posedă destulă energiă spre a se opune acestui curent.

„Cea mai mare înverșunare însă s’a produsu în România prin modul cum s’a tractat importul de vite. Înainte cu 5 ani România a importat în Austria nu mai puțin ca 17000 capete de vite; în anul 1883 însă s’au importat din România numai șese boi, în anul 1884 a trecut peste granița română în Austria chiar numai unu singur bou, care în adevăr ar merita să ajungă la unu renume politic-comercial. Astfel a succesu stăruințelor agrarilor noștri, de a aduce în opozițiune vehementă în contra Austriei unu teritoriu comercial, în care esportăm numai în fabricate nu mai puțin ca 33.8 milioane florini, și se ne bage în pericolul de a pierde și acastă piață.”

„Și acestu pericolu nu e micu,” esclama „N.-fr.-Presse.” Arată mai departe nișuțele celor din România de-a crea o industriă în țera lor, vorbește de tariful autonom, ce s’a construit acolo, după modelul celui austriac, de premiile ce le dă legea celor ce întemeiază industrii în țera, în fine amintesc declarațiunea ministrului de esterne Pherekyde, care a ținut de curându în cameră că încă nu s’au început purparleurile cu Austria în privința convenției comerciale, ci a fostu vorba numai de locul unde se se facă negocierile; că guvernul român are intențiunea a aplica tariful autonom față cu statele, cu cari n’are convențiă sau a căroru convențiă espiră, și că ministeriul român dorește să aibă deplină libertate de acțiune în timpul negocierilor. „Chiar acestu limbaj,” — continuă „N. fr. Presse” „ne îndemnă a lămurii câtu mai curându situațiunea, trebuie să scim că aveavom rășboi vama cu România, sau că esistă vre o perspectivă de a obține pacea cu acestu statu vecin Ori și cum ar fi purtarea șovinistilor români, trebuie să accentuăm pe de altă parte, că ar fi orbu guvernul austriac decât nu ar sci apreția greaua situațiune a cabinetului român, decât nu ar lua în sémă dorințele României în privința importului de grâne și de vite și decât nu ar face totu ce îi stă în putință spre a nu lăsa ca relațiunile politice cu România să fiă turburate printr’o neînțelegere economică. Trebuie să conservăm industria noastră piața României, căci unde am și găsi în împrejurările de față altă care se-o pôte înlocui?...”

„Înțelegem de ce s’a supăratu parlamentul din Bucuresci; câtu de șuchiate sunt tendențele agrare dovedesc faptul, că în România prețul cărnii a scădut așa de tare, încatu unu punct ilu pôte cumpăra cu vre-o 10 creițari, pe când în alte țeri (bună oră în Austro-Ungaria — Red. Gaz. Tr.) lumea se plânge de scumpetea cărnii. Cu tôte aceste datorita cabinetului român este a ține în frâu șovinismul. Ce i-ar și folosi de a eschide produsele austriace, decât în acelu timp tractatul comercial alu României cu Germania espiră abia peste șese ani? Românii nu și-ar ajunge scopul dă a crea o industriă la ei în țera, pentru ce acastă convențiune cuprinde în parte încă tarifuri și mai mici, ca cele cu Austria, și pentru că nicicum nu putem admite, că ura în potrivă statului nostru merge așa departe, spre a face pe Românii să dorască a preferi fabricatele germane celor austriace. În lupta economică România s’a dușmanitu deja cu Francia, tariful autonom amenință și Rusia și purtându un rășboi cu cele mai multe puteri mari România ar fi învinsă, fără ca înainte de espirarea tractatului comercial cu Germania ea să și pôte închide pe deplin granițele și rezultatul acestei lupte n’ar fi decât decăderea financiară și economică a unei țeri, care ne îndreptătesce la cele mai frumoșe speranțe.”

„România are plângeri îndreptățite în contra Austriei și ori ce amic alu industriei și alu comerțului trebuie să dorască, ca să se țină contu de aceste plângeri. Este timpul supremu ca în fine să o rupem cu sistemul nebunesc alu vamei protecționiste și să recunoscem că fiecare atacu provocă și o apărare, să recunoscem, că escluderea cerealelor și vitelor ia pânea din gura lucrătorilor, cari sunt ocupați cu producerea de zaharu, de postavuri sau îmbrăcăminte. Vedem că alianța între protecționistii agrari și industriali nu se pôte susține și dovadă pentru acesta este îngrijirea, ce domnesce în sinul populațiunii din cauza conflictului cu România. E vorba de conservarea unui esportu de aproape 46 milioane de florini, o cifră însemnată într’un timp, când tôte porțile sunt închise esportului. E vorba de a se susține relațiunile amicabile cu România, de a se susține simpatiile unei națiuni, care formeză o stavilă în contra potopului slav...”

Interpelarea d-lui M. Kogălniceanu.

(Sedița dela 11 Februaru a Camerei române.)

(Urmare.)

De atunci și până astăzi, Mocsary a protestat necontentu în contra violențelor unguresci, în contra silniciei maghiarisărei a școlilor românesci; și, în discuțiunea, ce de curându a urmat în senul parlamentului din Buda-Pesta asupra bugetului cultelor și instrucțiunii publice, elu sus și tare a ținut ministriilor și legislatorilor maghiari următoarele cuvinte pline de înțelepciune:

„Inima mi saltă de bucurie, dice elu, vedându ce progrese mari am făcutu pe terenul instrucțiunii publice; și nu pot de câtu să dorescu din suflet înaintarea și înflorirea câtu mai mare a culturai maghiare; o profundă îngrijire însă mă coprinde cându trebuie să vedu că totu ceea ce se face, se face numai pentru cultura maghiară, ér nimic pentru cultura cetățenilor nemaghiari!”

Și când șovinistii maghiari amenințau naționalitățile nemaghiare de a li se ridica drepturile asigurate prin legea naționalităților — drepturi cari în fapt sunt tôte oborite — acestu Mocsary aruncă în obrazul pretinșilor liberali și constituțional maghiari aceste cuvinte: „Nu este nimic mai ușor de câtu să găsim pretexte, ca să revocăm așa numitele drepturi din legea de naționalități, nimic mai ușor de câtu ca să imputăm naționalităților, că abuză de aceste drepturi.”

Și apoi bărbatul cu inalte vederi își încheie argumentațiunea prin următoarele cuvinte zdrobitoare:

„Unde am ajunge cu amenințările d-lui Szilagy? Dacă unii abuză de drepturi, acesta nu pôte servi de pretextu ca ele să se nimicescă;... și decât vom să impedecăm ca aspirațiunile naționalităților să se manifeste pe față, atunci nu este destul să ștergem legea de naționalități, ci trebuie să mergem și mai departe. Vedeți însă, ca nu cumva suprimându simptomele aspirațiunilor naționale ce se arată pe față, să faceți din aspirațiuni conspirațiuni!”

Nu eu, nu unu Român de peste Carpați, ci unu patriot ungu, unu partisan alu lui Kossuth ne spune aceste cuvinte, ne arată resbelul de morțe ce ministerul și Parlamentul din Buda-Pesta facu naționalității române, încercându-se de a o nimici în însuși focularul ei intelectual: în școlă.

Dér să mergem mai departe.

În adunarea, în congregațiunea comitatului din Brașov, ținută în 17 Decemvre trecut, a venit în debateră proclamațiunea irredentei Române, care a servit de pretextu distărării acelor șese Români. S’a sculat avocatul român Lengeru și a tratat acesta cestiune: „Românii irredenti,” deorece vice-comitele a fost pus pe tapet; elu a întrebat pe vice-comitele despre somațiunea ce s’a făcutu pentru a se strânge tôte exemplarele proclamațiunii din Bucuresci, de ce nu s’a făcut și în limba românescă? Vice-comitele a răspuns că eră de prisos, fiind că proclamațiunea irredentei, mulțumită prudenței cetățenilor, n’a avut urmări.

Atuncea avocatul Lengeru în fața delegatului guvernului a răsuns următoarele:

„Românii sunt destul de inteligenti, pentru a nu lupta pentru principiile irredentei; noi suntem aderenți fideli ai politicei naționale; vom rămâne și pe viitor și totdeuna, dér pentru aceea nu vom uita nici când că suntem fii ai patriei acesteia, a cărei bine ilu vom avea totdeuna înaintea ochilor. Eu nu neg că Românii au ceva comunu cu irredentea: Nemulțămirea (deputatul dietal Immrich: așa este!) Administrațiunea e rea, autoritățile nu respectă legea; legea pentru naționalități nu se observă” (Immrich: așa este) Lengeru cu tôte în-

în Bucuresci, d'ér isvorul ei este în Buda-Pesta, este în acetele și în persecuțiunile administrațiunii maghiare în contra Românilor; și stingerea iridentei nu o va face isgonirea a șese Români, ci contenirea erei persecuțiunilor și înlocuirea prin un regim de pace, de libertate și de frăție!

Omenii de stat din Ungaria 'mi voru ierta acestu consiliu ce 'mi permitu a le da; le 'lu dau în același spirit, care m'a povățuit în 1859 și 1860 de a da ospitalitate la mii de emigrați unguri, de a scăpa dela furci mai multe capete scumpe națiunii maghiare! Da, o afirmu regimul actualu, de va continua, pôte aduce focul și sabia în locuințele Românilor de peste Carpați; d'ér se nu credă vecinii noștri Unguri, că prin ac'esta ei 'și întâresc patria și viitorul național!

(Va urma).

SCRILE ȚILEI.

Ministerul de comunicațiune unguresc a ordonat prin circulară tuturor oficiilor administrative, ca de acum în colo numai unguresce să se redacteze certificatele de origine ale acelor comercianți, cari sunt în relațiuni comerciale cu România.

—x—

Oficiul „Kolozvári Közlöny” află, că reședința episcopescă română se va muta din Gherla în Deșiu din motive politice. Care să fiă aceste motive politice, de nu cumva maghiarisarea mai repede?

—x—

D. Petru Unguru, v. notar la tribunalul din Brașov, a depus în Țilele aceste examenu de judecător, la Tabla regescă din Tergu-Mureșului, cu bun succes. Ii gratulăm.

—x—

„Egyetértés” află, că Kulturegyletul din Sighetul Marmăției s'a constituit definitiv și cei dintâi, cari s'au înscris ca membri, sunt doi Români, adică: viceșpanul Mihalka cu 50 fl. și fiul său cu 50 fl. „Egyetértés” își încheie darea sa de seamă: „Dr. Ioan Mihályi, fiscal comitatensu, al cărui părinte a fost Gabriel Mihályi cotisar revoluționaru, a refuzat de a intra în ac'estă reuniune, cu tôte că șpanul Lonyai, al cărui supus e, a făcut demersuri seriose pe lângă el. Până acum numai el singuru s'a aflat, care a respinsu căia; apoi ce pôte aștepta omul dela unu credinciosu al memorandului din Sibiu?” — Onore d-lui Dr. I. Mihályi!

—x—

Tirnován György, proprietaru de lângă Beghinul deșeu, și-a trimis taca anuală de 4 fl. ca membru la „Kulturegyletul” din Clușiu. „Dea D-șeu multu astfel de patrioți Români,” Țice „Kolozvári Közlöny.” — Cum rămâne, d-le Ternovent, cu declarațiile d-tale că est „bun” Românu?

—x—

S'au mai înscris la „Kulturegylet” ca membri următorii „Români” din Belleanu, pe cari îi publicăm cu numele „patriotice”: Tyra György, Fogolyán Bogdán, Mikó György. Fieșce, că „Ellenzék” îi laudă. Români să și însemneze bine pe aceste uscături.

—x—

Familiele nobile maghiare disparu mereu. În comitatul Pestei din 138 familii, cari înainte de 1848 se aflau între nobilimea proprietară d'acolo, au dispărut 100. În Sabolci din 524 au dispărut 464, în Maramureșu din 80 au dispărut 51, în Bihoru din 152 au dispărut 105, în Neogradu din 102 familii au dispărut 72. Celu puțin un milion de jugere catastrale de celu mai bun pământ în Ungaria propriă au cădutu în mâinile Evreilor. Ca mâne va deveni Ungaria o strașnică Palestină. „Vai, că perimă!” strigă desperatu „Ellenzék.”

—x—

Din cassa sedriei orfanale din Szentes, comitatul Ganadă, s'a defraudat o sumă de 20,000 fl. de unii amployați ai sedriei orfanale. Casierul Iosef Döme și controlorul Alexandru Török s'au arestatu.

—x—

Emigrarea în America ia forțe mari dimensiuni, mai ales d'n comitatul Sabolci, unde dintr'unu sat cu 80 de case se pregătesc acum de drum 32 de bărbați. „Sărăcia e grozavă!” esclamă „Egyetértés.” Cum ar pute fi altfel sub vitregul regim tisaist?

—x—

Maghiarisarea și-a întins mrejele și în România, căci iată ce scrie „V. Mehedintiloru”: „Pe lângă biserică romano-catolică din Turnu-Severin se află și o școlă. Până mai anul trecut se preda, pe lângă cunoștințele limbii germane, și noțiun de limba română. Acum s'a suprimat cursul de limba română și s'a înlocuit cu limba maghiară ca limbă obligatorie.”

—x—

În Țilele trecute renumitul operator și profesor Billroth din Viena, însoțit de un asistent, a plecat la Alexandria în Egipt, unde a fost chemat prin telegramă de un bancher, ca să facă o operațiune. Bill-

roth primesce pentru călătoria și operațiune un onorariu de 25,000 fraaci.

—x—

„Figaro” află, că prințul Napoleon în curându va părăsi Parisul și va merge în Moncalieri, ér de aci în România, unde are de gând să ședă mai multă vreme.

—x—

Consiliul comunal din Lemberg și-a răsunat într'unu mod de totu caracteristic asupra lui Bismarck. Acesta recunoscându înaintea întregi lun influința mare și însemnătatea Poloneselor, consiliul comunal a primit propunerea de urgență a profesorului de universitate Dr. Malecki, ca prințesa Hedviga Sapiiha, văduva primului mareșal al țării în Galiția și mama membrului camerei seniorilor, prințul Adam Sapiiha, să fi onorată cu baterea unei medalii memoratice cu portretul ei, ca model de patriotă, care să servescă celorlalte Polonese ca exemplu demn de imitat pentru simțimintele sale naționale și pentru rarul ei devotament.

Grecia și Turcia.

De câte-va Țile, dispozițiunea războinică începe din nou a lua dimensiuni în Grecia, și cu deosebire în Atena. Comandanții de corpuri au fost chemați la Atena, ca să țină un consiliu de războiu și să ia o decisiune. Dispozițiunea pacinică, care deunăde începuse a câștiga teren în Grecia, a trebuit să cedeze dorinței războinice, când s'a aflat în Atena, că prințul Alexandru al Bulgariei refuză a primi învoiala cu Porța, modificată de puteri. Afară de ac'esta, guvernul elin a fost întărit în opozițiunea sa contra dorințelor Europei, d'a se susținea pacea, prin siguranța ce o are, că unele puteri, anume Franța și Rusia, nu pre sunt inclinate d'a lua parte la măsurile coercitive în contra Greciei. Negreșit, Turcia e milităresce superioară Greciei. Guvernul din Atena însă contază pe perplexitățile financiare ale Porții, care n'a fost până acum în stare a plăti solda armatei ce o are concentrată, așa că în cel mai scurtu timp ar pute fi constrinsă să-i concedieze acasă rezerviții, pe cari nu i-ar mai pute nutri multu timp. Cum se pare, conflictul dintre Grecia și Turcia se va decide în favoarea acelu stat, căruia îi va fi cu putință a trăi mai multu timp din datoriile sale. O telegramă din Atena spune, că guvernul are mijloce să susțină trupele mai multu lun. Despre vr'o demobilizare sau retragere a cabinetului nici vorbă nu este.

Se mai vorbește, că Grecia adună mereu rezerve și se pregătește să începă acțiunea. Din Londra a început să se lanseze idea, că ore n'ar fi mai bine să lase pe Grecia a întreprinde războiul contra Turciei. E mare temere, că intrându Grecia în acțiune, s'ar încurca rău lucrurile și prin alte cestiuni; chiar pacea sârbo-bulgară nu stă pe picioare tari.

SCRILE TELEGRAFICE.

(Serv. part. alu „Gaz. Trans.”)

PESTA, 22 Martie. — Continuându-se în camera deputaților desbaterea specială asupra jurisdicțiunilor, la paragraful 47, care vorbește despre cercul de activitate al congregațiunilor generale, deputatul Babeș observă că nu vede în elu nici o îngrijire pentru cultura poporului; polemizează apoi în contra lui Bartha, care identifică cultura cu limba maghiară. Ar fi mai bine, Țice Babeș, decât organele oficiale s'ar ocupa cu lăpărea culturii, decât decât se face ac'esta unilateralu prin reuniuni. Statul ungaru a putut avé vr'odată totu felul de misiuni, d'ér n'a avut misiunea culturii. Nu există nici o școlă română ce ar fi înființat o statul. Face atentu pe statul ungaru, ca să și împlinescă datoriile unui stat cultural.

Ministru-președinte Tisza respinge învinovățirea, că pentru cultura poporului nu s'ar face nimic. Statul ungaru jertfese multu în interesul culturii. Deși Babeș n'a făcutu nici o propunere, și prin urmare nu era nici un motiv d'a replica, ministru-președinte n'a voit să lase nereplicată acușățiunea în contra statului ungaru.

Madarasz, din stânga estremă, aprobă vorbele ministrului-președinte și respinge afirmațiunea că statul ungaru n'ar fi avutu nici o misiune culturală. — Desbaterea continuă.

PESTA, 22 Martie. — Conferința deputaților ardeleni a hotărât să adreseze guvernului o interpelare asupra stării tractărilor privitoare la tratatul comercialu român, să lucreze unu memorand, în care să se recomande guvernului a ridica industria populară ardelenă, anume în ținuturile dela granițe prin introducerea de vămur specifice și prin îmbunătățirea comunicațiunii.

BRUXELA, 22 Martie. — În Jemappe, o localitate de fabrici aproape de Liège, a fost o încăerare între lucrători și gendarmeria, cu care ocaziune au fost răniți mai mulți gendarmi. Dece persoane s'au arestatu.

DIVERSE.

Prințul de coronă Rudolf. — Diarului B. B. C. i se scriu din Viena următoarele rânduri interesante despre prințul de coronă Rudolf: Prințul de coronă în tinerețele sale a fost un băiatu forțe sburdalnicu. S'a întâmplat odată, că cu mentorul său, cu generalul Latour, s'a prezentat la o reprezentațiune în Burgteatrul din Viena. Latour, căruia nu i-a pre plăcutu piesa, s'a retras în fundul logei și a adormit. Abia a băgat ténorul prinț de coronă de seamă plictiarea lui Latour, și și-a luat palaria și a părăsit logea. Ne putem închipui spaima lui Latour, care trezindu-se din somnul său ușor, a vădit că prințul de coronă nu e în loge. Ca gonit de furie s'a repezit în Burg. D'ér prințul de coronă nu era aici. Totu personagiul fu trimis, să-l caute împreună cu Latour. Norocul i-a favorizat. Intrându într'o cafenea de lângă Burg, a observat pe prințul de coronă, făcându curte unei casierice elegante. Casierice, bagu seamă, i-o fi plăcutu de inteligentul ténor, cu tôte că nu l'a cunoscut, și l'a rugat s'o petrecă până acasă. Prințul de coronă era gata să o petrecă, în acelu momentu însă intră Latour.

Prințul de coronă acum nu mai e atât de sburdalnicu, e însă cam limbut și și permite a vorbi mai multu decât ar trebui, și în astfel de casuri se întâmplă, că scapă câte unu cuvântu nerumegatu. Astfel odată, cu ocaziunea unei vânătoare, a Țis unu conte maghiaru: „Ore ce voiți cu acei Croați? Credeți, că vom suferi încă multă vreme, să i asupriți pe aceștia, cei mai credincioși supuși ai împăratului?... Nu știu, decât aceste cuvinte au ajuns la auzul împăratului, e faptu însă, că împăratul nu multu după ac'esta s'a declarat în sensu contrar. Altădată, cu ocaziunea botezării archiducesei Elisabeta, în Laxenbourg, vorbindu prințul de coronă cu Colomanu Tisza despre relațiunile austriace, s'a exprimat cu o naivitate admirabilă: „Espectările Slavilor încep deja a fi nesuferite”. Cu tôte că Tisza n'a pre răspândit ac'estă declarație, totuși ea s'a răspândit și a trebuit să-i urmeze obiceiuita demințire oficiasă.

Așu pute cită mai multe declarații importante d'ale prințului de coronă, d'ér trebuie să tacu, pentru că ele nu-i ertat să fiă adevărate. În sfârșit mai amintesc că prințul de coronă stă în relațiuni forțe amicale cu țiarștii, cari la inspirațiunile lui dau pe față mai multe secrete d'ale țării, cari însă acum în urmă s'au cam intrerupt din cauza protestărilor archiducelui Eugen și a mai multor persoane dela curte. Jókay, care umblă desu la prințul de coronă în afacerea opului etnografic „Monarchia austro-ungară în scris și în ilustrații” a scris unu articolu forțe familiaru și fără rezervă despre curtea împărătescă, din care cauză e disgrăiatu. Cu unu cuvântu, judecându după presemne, țiarștii și compositorii nu pre sunt bine văduți acum la curte.”

**

Statistica Jesuiților. — Autoritatea supremă a jesuiților a publicat Țilele aceste niște interesante date statistice asupra călugărilor jesuiți. După aceste date ordinul monachal al jesuiților există de 350 ani, de la înființarea lui și până astăzi acești călugări au dat din sinul lor 248 sfinți, 1500 martiri, 13 papi, 60 cardinali, 400 mitropoliți și episcopi și 6000 publiciști. Ordinul are astăzi 2500 de misionari. Cărțile publicate de jesuiți se urcă la mai multe milioane de exemplare.

**

Unu mortu, care trăese. — „Gaz. Sătenului” relatează următorul faptu întâmplat acum câțiva ani, în comuna V. din județul R.-Sărat. Unei fete mari i se curmă frul vieții, părinții ei o înmorminteză chiar a doua Ți — decât nu mă înșel — și, în culmea durerii lor, fiind că ținut multu la dinsa, îi puseră salba de lești la gât și o îngropă cu ea. Peste nopte, doi țalhari se duseră la mormântul acestei fete ca să-i fure salba; scoseră iute pământul din gropă, își aruncară ochii împrejur ca să nu fiă văduți de cineva și, cându ridicară clapa sicriului, fata se sculă în picioare. Atunci hoții, crezându că e vr'unu spectru, fantomă sau strigoiu, se umplură de groză și fugură; ér fata s'a dus acasă, spre bucuria părinților, cari după câțva timp o măritară, și ea trăeste și astăzi.

**

Rectificare. În Nr. 56 alu acestei foi la articolul de fond, șirul 22 dela începutu, în locu de: părerea și naționalitatea, să se cetescă: pacea și naționalitatea.

Editoru: Iacobu Mureșianu.

Redactoru responsabilu: Dr. Aurel Mureșianu.

Cursul la bursa de Viena
din 19 Martie st. n. 1886

Table with financial data for Vienna, including gold and silver prices, exchange rates, and interest rates.

Table with financial data for Vienna, including gold and silver prices, exchange rates, and interest rates.

Bursa de Bucuresti.

Cota oficială dela 6 Martie st. v. 1886.

Table with financial data for Bucharest, including exchange rates and interest rates.

Cursul pieței Braşov

din 19 Martie st. n. 1886

Table with financial data for Braşov, including exchange rates and interest rates.

De închiriat.

In casa din strada mare în Scheiu sub Nr. 1387 vis-a-vis de biserica Sf. Neculae sunt de închiriat

două quartire:

unul în etagiul I-mă, și unul în parteră

Celălalt din etagiul I-mă constă din 3 ODĂI, CUHNĂ, ODAIE pentru masă, PODU, PIVNIȚĂ și ȘOPRONU pentru lemne; — în parteră sunt 2 ODĂI, și CUHNĂ și locu pentru lemne în pivniță.

Doritorii să se informeze la baia de abur.

Anunț.

Comunitatea bisericească evang. aug. maghiară din Braşov a hotărît a-și vinde

Casa Nr. 45 din Târgul Cailor

la casă de va primi ofertă îndestulătoare.

Doritorii de a o cumpăra sunt rugați, ca să binevoiescă a trimite ofertele în scris până la 27 l. c. D-lui Julius Moór, președintele subscriei comunității bisericești (Târgul Straelor Nr. 234.)

Braşov, 8 Martie 1886.

Comunitatea bisericească evang. aug. maghiară.

Avis d-loră abonați!

Rugăm pe d-nii abonați ca la reînnoirea prenumerațiunei să binevoiescă a scrie pe cuponul mandatului postal și numerii de pe fâșia sub care au primit ăiarul nostru până acuma.

Domnii ce se abonează din nou să binevoiescă a scrie adresa lămurită și să arate și posta ultimă.

ADMINISTR. „GAZ. TRANS.”

Mersul trenurilor

pe linia Predeal-Budapesta și pe linia Teiuş-Arad-Budapesta a calei ferate orientale de stat reg. ung.

Large table showing train schedules and fares for various routes: Predeal-Budapesta, Budapesta-Predeal, Teiuş-Arad-Budapesta, and Budapesta-Arad-Teiuş. It includes train numbers, times, and prices for different types of services like omnibus, accelerated, and passenger.

Nota: Orele de nopțe sunt cele dintre liniile grăse.

Tipografia ALEXI Braşov.